

Publicerad 2015-02-12 23:49 av Lelle Lind

Skuggans form

En gata går nedför min dörr
En rännil av vatten ifrån smält snö rinner förbi
I mörkret skiner vattnet klart
I mörkret syns en ny eld brinna starkt
Den tinar snön, vars vatten strilar ljuvligt nedför gatan
Eldens sken värmer i sin tystnad allt
Skänker dova inslag av knaster och smärre explosioner

Natten går och eldens sken försvinner av dagens ljus
Nedför gatan ser jag fortfarande vattnets färd
Uppå den seglar skuggor med distinkta former
En fångar mitt öga, ack så grant
En skugga som synes så klar och starkare än de andra
Känns som bara jag kan se den, alldeles bländande
Smyger mig ut och kommer fram till skuggans kant

Ett varmt leende och en fast hand möter min blick
Skuggans form blir kompaktare, konturer av olika slag
Gatans vatten porlar fortfarande fram
Glänser och förvrider färger tills allt blir vitt
Men skuggans silhuett kvarstår än
Skapar ansiktsdrag och leendet växer sig stort
Ett par armar omfamnar mig och skänker lugn

Vita ljus möter min blick, kraftiga och strålande
Skuggan finns nu vid min sida, vackrare än förr
Men är det en skugga fortfarande
Eller bytte den skepnad och blev en hållbar form
Mina fingrar flätades samman med en nyskapad hand
Min kropp stöter samman med en nyskapad gestalt
Mina öron hör en ny röst, som skapar nyanser bland allt vitt

Känner gräs under mina bara fötter
Känner vindens varma doft spridas över min kropp
Känner handens värme förökas bland mina nerver
En ny människa trätt in i mitt liv, skakade om mig
Där hat varit, fylls jag av enorm lycka och glädje
Vi går längs den nya gatan
Där jag äntligen känner ljuvaste salighet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lelle Lind med Poeter.se id #25771 innehar upphovsrätten